

Илија ПСАЛТИРОВ

МУЗИКА, ПОЛИТИКА И МЕЃУСОСЕДСКИ ОДНОСИ

С и мислев дали да пишувам за економски теми, за теми поврзани со претстојните избори или за евроинтеграционите процеси, имајќи ја предвид одлуката на Европската унија да го пролонгира влезот на Бугарија и на Романија во Унијата, планиран за следната година. Сепак, се одлучив да пишувам за една тема која ми се роди како провокација од минатонеделниот избор за Песна на Евровизија, кој се одржа во Атина. Меѓутоа, покрај анализата на самиот настан, ќе се потрудам овој текст да го поврзам и со проблемот околу името на нашата земја, кој несомнено проверуваше не само за време на евровизиското гласање, туку и пред настанот, ако се земаат предвид пораките кои двајцата претседатели, на Македонија и на соседната земја, си ги упатија преку медиумите, со таа разлика што едниот тоа го направи по враќањето од таа држава (беше изненадување, знаејќи кој беше премиер кога нè прекрстија во ФИРОМ), а другиот директно во Европскиот парламент. Ако ја следам хронологијата на настаните, тогаш би требало да почнам од ова последното. Имено, историјата се повторува. Политиката на таа соседна земја недвосмислено и дрско продолжува во истиот стил, кој всушност и воопшто го нема изменето, да врши негирање на постоењето на македонското национално малцинство во рамките на своите денешни граници (иако јас

би рекол дел од македонскиот народ во таа земја). Претседателот на таа соседна земја во седиштето на Европскиот парламент во Стразбур, прашан што мисли за барањата на политичката партија "Виножито", која само една седмица претходно во седиштето на Европскиот парламент во Брисел побара укинување на апартхејдот во таа земја, поради дискриминаторската политика против македонското малцинство, без да се притресува многу, лежерно одговори дека долго време бил министер за надворешни работи и колку што знаел тој, не постоело славофонско малцинство во неговата земја. Имало само муслиманско малцинство, кое ги уживало сите права како и остатокот од населението. Го слушам и се прашувам дали човеков, ако не како министер за надворешни работи, барем како претседател на земја која се смета за лулка на демократијата, освен за верски, слушал дека постојат и национални, културни, јазични малцинства итн.!? Или, пак, неговата земја е единствена на измешаниов Балкан, која успеала да остане етнички, културно и јазично чиста? Како не му текна да се пофали дека неговата земја, иако е членка на ЕУ, сè уште не ги потпишала конвенциите токму за признавање на малцинствата и заштита и унапредување на нивните права? Во продолжение, пак, по изјавата дека Македонија нема поискрен пријател од неговата земја, се наежив целиот, уште само што не се расплакав. Си ве-

лам, види го човеков што убаво и искрено си кажа, а ние сме се фатиле за едно име. Дај да си го смениме и да завршиме работа. По тоа, кој ќе биде како нас. Веднаш и црквата ќе ни ја прекрстат, фреските во црквите и во манастирите ќе ги препишеме со нивно писмо, па ќе почнат по инерција да бараат да ги смениме и топонимите, па Битола ќе стане Монастири, па со тек на време ќе сакаат и личните имиња да ни ги сменат, сè додека не се претопиме во нивниот род. А што ќе ни фали? Без многу мака ќе нè примат во Европската унија и не ќе мора веќе да се чека по неколку месеци за да се дојде до виза за да се капеме во нашето море. Поубаво, здравје! Но, тоа нема да бидат единствените предности. Она што е, исто така, многу важно е тоа дека нема веќе да мора да се притресуваме кога за време на гласањето на Евровизија (а убаво би му стоело и името Соседовизија), некои бивши југословенски републики, при делење на гласовите, ќе нè читаат како Поранешна Југословенска Република Македонија. Уште поважно е што со 10 поени, кои ќе ги добиеме од една островска земја (12 поени секогаш се резервирани за нашиот јужен сосед), конечно ќе успееме да се пласираме меѓу првите 10 и директно да влеземе во финалето за следниот избор за Песна на Евровизија... Ме изненади тоа што западниот сосед ни даде само 3 поени. Не можеше ли лобито нивно во земјава да притисне, па да добиеме некој поен плус,

како што ги "стокмија" и оние 25,17 проценти? Не ми е јасно како само од јужниот сосед не добивме ниту еден поен. Нели, нивни познат креатор ја дотера нашата претставничка. Ме изненади многу и фактот што ниту во Европската унија не ги менуваат така лесно навиките, а бараат од нас да правиме X промени, за да нè примеле во нивниот дом. Како и секоја претходна година и тие си се изнадаваа гласови едни на други, на соседска основа (непотизам ли го викаа тоа?). Особено во тоа се истакнаа балтичките и прибалтичките земји, кои со заеднички сили и ја донесоа победата на Финска, иако рака на срце и ние ѝ дадовме 6 поени. Па, заслужија луѓето. Што убави маски и костими имаа. Да дојдеа на струмичкиот или на вевчанскиот карневал сигурно ќе беа први и таму. Само што не ми е јасно, дали се избираше најдобра Песна на Евровизија или најдобра маска на Евровизија!? И потоа нека не ми кажува некој дека музиката и политиката не биле поврзани. И повеќе од тоа. Тие се многу компатибилни кога се во прашање меѓусоседските односи. Замислете си како може да се нарушат односите меѓу две соседни земји, ако не се испочитува правилото за поделба на поени. Не знам дали по сè што напишав, има логика да вадам заклучоци, зашто работите се чисти и јасни. Важно е дека ние имаме искрени пријатели меѓу соседите. Толку искрени што не знаат ниту дека навистина постоиме, како Македонци.